

DECIZIA nr. _____/_____ privind
solutionarea contestatiei formulata de
X
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizata de catre Administratia sector 4 a Finantelor Publice cu adresa nr. X inregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. X cu privire la contestatia formulata de catre X , cu sediul in X, prin reprezentant convențional X conform Împuternicirii Avocațiale X.

Obiectul contestatiei inregistrata la Administratia sector 4 a Finantelor Publice sub nr. X, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X, emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei sector 4 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. X si comunicate societatii prin remitere sub semnatură in data de X, prin care organele fiscale au stabilit obligații fiscale in sumă totală de X lei, din care:

- X lei reprezentând impozit pe profit;
- X lei reprezentând taxă pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plata.

De asemenea, societatea contesta dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. X si procesul verbal din data de X.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1), art. 272 si art. 352 din Codul de procedura fiscala, aprobat prin Legea nr. 207/2015 cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de catre X.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata, X consideră că recalificarea contractelor de sponsorizare este nelegală, intrucât contractele de sponsorizare încheiate îndeplinesc condițiile legale prevăzute de Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, respectiv obiectul sponsorizării, valoarea care i se atribuie contractului, durata sponsorizării, drepturile și obligațiile părților implicate în actul de sponsorizare ca sponsor și ca beneficiar al acesteia.

Contestatară invoca Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, art. 1766 și art. 1767 din Codul Civil, Ordinul nr. 77/2009 privind aprobarea contractelor-cadru pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale, Legea nr. 296/2004 privind Codul consumului, Ordonanță nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor și consideră că in cazul analizat nu pot fi reținute caracteristicile unui contract de furnizare.

Contestatară precizează că este o persoană juridică de drept privat fără scop patrimonial si nu o persoană juridică constituită în vederea realizării de profit, drept urmare apare o contradicție în termeni sa se stabileasca *“impozit pe profit”* la o persoană juridică care nu are scop patrimonial, invocând prevederile art. 15 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și normele metodologice din 2004 în aplicarea acestor prevederi.

Contestatară susține că a realizat venituri în perioada 02.04.X-31.12.2016 doar potrivit art.15 alin. (2) din CODUL FISCAL din 22 decembrie 2003 (Legea nr. 571/2003), respectiv din cotizațiile și taxele de înscriere ale membrilor, contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților, taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare, donațiile și banii sau bunurile primite prin sponsorizare.

Contestatară apreciază că recalificarea juridică a contractelor de sponsorizare este nelegală, având în vedere scopul asociației care a fost îndeplinit, scop în virtutea căruia s-au plătit sumele de bani și pentru care au fost cheltuite.

Contestatară menționează că a fost sancționată pentru lipsa acreditării de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale și apreciază că, săvârșirea unei contravenții nu atrage după sine consecințe fiscale ce pot fi stabilite retroactiv.

Contestatară invocă prevederile art. 141 alin (1) lit. i) din Codul Fiscal (Legea nr. 571/2003) și normele metodologice în aplicarea lor, potrivit cărora prestațiile de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de caminele de bătrâni, sunt scutite de taxă.

Contestatară consideră că dovada deplină că a acordat servicii sociale este făcută de sancționarea sa contravențională și susține că desfășurarea în fapt a serviciilor sociale specifice căminelor de bătrâni în lipsa unei acreditării potrivit cu OG 68/2003 și Legii nr.197/X, atrage doar sarcină contravențională și nu o sarcină fiscală.

În concluzie contestatară solicită admiterea contestației.

II. În baza Raportului de inspecție fiscală nr. X, Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației sector 4 a Finanțelor Publice a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X pentru X, prin care organele fiscale au stabilit obligații fiscale în sumă totală de X lei, din care:

- X lei reprezentând impozit pe profit;
- X lei reprezentând taxă pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de către contestatară, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatară și de organele de inspecție fiscală se rețin următoarele:

3.1. Referitor la suma de X lei reprezentând TVA stabilită suplimentar de plată.

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale au procedat legal la stabilirea a TVA suplimentară de plată în suma de X lei, în condițiile în care desi a depășit plafonul de scutire nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termen de 10 zile de la data la care a depășit plafonul de scutire pentru serviciile sociale prestate anterior acreditării acestor activități.

În fapt, contestatară își desfășoară activitatea de îngrijire varstnici, conform actului constitutiv al asociației începând cu anul X.

Contestatară a fost acreditată să acorde servicii sociale conform Certificatului de Acreditare X nr. X emis de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Varstnice în data de X.

Pentru activitatea desfășurată în perioada verificată X, contestatară are încheiate contracte de sponsorizare și de prestări servicii cu beneficiarii, respectiv bătrânii și

apartinătorii acestora al caror obiect de activitate îl constituie acordarea următoarelor servicii sociale: gazduire, asigurarea alimentației, asistenta, consiliere, activități de socializare și petrecere a timpului liber, îngrijire socială și medicală, iar valoarea contractului reprezintă costul lunar pentru aceste servicii, acestea fiind încasate atât în numerar cât și prin cont bancar.

Conform contractelor de sponsorizare încheiate de către asociație și puse la dispoziția echipei de inspecție fiscală, din care exemplificăm contractul de sponsorizare nr. X, contractul de sponsorizare nr. X și contractul de sponsorizare nr. X, se constată că asociația a încheiat diverse tipuri de contracte de sponsorizare în care se stipulează următoarele clauze contractuale:

A. în cadrul contractului de sponsorizare nr. X încheiat între X și persoana fizică X beneficiar al activităților de îngrijire și dl. X în calitate de sponsor:

„2.1. obiectul contractului îl constituie activități de protejare și îngrijire a persoanei în nevoi:

a) *găzduire, asigurarea alimentației și hidratare, asigurarea igienei corporale, executarea manevrelor terapeutice pentru prevenirea escarelor de decubit dar și a altor complicații ce pot apărea, asigurarea igienei eliminărilor, servicii de consiliere, informare, socializare și petrecerea timpului liber;*

b) *servicii medicale - monitorizarea parametrilor fiziologici, administrarea medicației, îngrijirea plăgilor, tratarea escarelor;*

c) *servicii de recuperare medicală - educarea mersului, consiliere socială în scopul dezvoltării unor abilități funcție de restantul funcțional;*

d) *servicii socio-medicale-activități de menținere, refacere a abilităților de autoservire, îngrijire personală.*

2.2. *Sponsorul se angajează să susțină activitatea de îngrijire și protejare a persoanelor în nevoi, punând la dispoziția beneficiarului sponsorizării suma de X lei, pentru facilitățile prevăzute la pct. 2.1. lit.a),b),c),d)*

[...]

4. *Drepturile caminului pentru persoane varstnice X :*

4.1. *de a furniza veridicitatea informațiilor primite*

4.2. *de a sista acordarea de îngrijiri beneficiarului acestora în cazul în care se constată că acesta i-a furnizat informații eronate;*

4.3. *de a sista acordarea de îngrijiri a beneficiarului acestora în cazul în care acesta/sponsorul nu respectă obligațiile prevăzute la art. 2.2, drept urmare beneficiarul de îngrijiri părăsește centrul la sfârșitul perioadei pentru care a achitat sponsorizarea*

4.4. *de a percepe și încasa de la beneficiarul de îngrijiri/sponsor la sediul caminului, în cursul lunii curente contribuția lunară de întreținere aferentă lunii următoare;*

4.5. *de a reintegra în familie beneficiarul de îngrijiri în cazul în care acesta nu se adaptează condițiilor existente în Caminul pentru persoane varstnice și/sau afecțiunea de care suferă îl face să aibă acțiuni imprevizibile care aduc prejudicii de orice natură;*

4.6. *de a reintegra în familie beneficiarul de îngrijiri în cazul în care starea de sănătate a acestuia se degradează (asociația nu mai poate, din punct de vedere medical să acorde îngrijirile corespunzătoare), caz în care contractul de sponsorizare va fi reziliat unilateral de către asociație.*

[...]

7. *Obligațiile beneficiarului de îngrijiri/sponsorului:*

7.1. *Să furnizeze informații corecte cu privire la identitatea și situația familială, medicală, economică și socială și să permită verificarea veridicității acestora;*

7.2. *beneficiarul de îngrijiri/sponsorul se angajează să respecte prevederile din prezentul contract de la pct. 2.2;*

7.3. Sa anunte orice modificare intervenita in legatura cu situatia sa personala pe durata contractului;

7.4. Sa respecte regulamentul de ordine interioara al centrului si celelalte acte elaborate in scopul definirii activitatilor derulate (responsabilitati, drepturi si obligatii);

7.5 sa nu introduca, sa nu detina sau sa consume bauturi alcoolice, tutun sau alte substante periculoase in camin. Fumatul este permis numai in spatii special amenajate;

7.6. sa suporte integral pagubele provocate ca urmare a unor accidente sau incidente;

7.7. Sponsorul are obligatia de a prelua beneficiarul de ingrijiri in cazul in care acesta nu se adapteaza coditiilor existente in Caminul pentru persoane varstnice si/sau afectiunea de care sufera il face sa aiba actiuni imprevizibile care aduc prejudicii de orice natura;

7.8. Sponsorul are obligatia de a prelua beneficiarul de ingrijiri din cadrul centrului, in maximum 2 ore de la decesul acestuia;

[...]

10.Rezilirea contractului

10.1. Constitutie motiv de reziliere a prezentului contract urmatoarele:

a) refuzul obiectiv al beneficiarului de activități de a mai primi îngrijire exprimat în mod direct sau prin sponsor;

b) nerespectarea în mod repetat de către sponsor a prevederilor din contract de la pct.2.2.;

c) nerespectarea în mod repetat de către beneficiarul de îngrijire/sponsor a regulamentului de ordine interioara a Caminului pentru persoane varstnice;

d) neadaptarea beneficiarului de ingrijiri la conditiile existente în Caminul pentru persoane varstnice si/sau afectiunea de care sufera il face sa aiba actiuni imprevizibile care aduc prejudicii de orice natura;

e) demiterea contractului se poate face unilateral de catre asociatie in urmatoarele conditii:

- cand se aduc injurii repetate angajatilor si conducerii;

- cand exista nemulțumiri cu privire la acordarea îngrijirilor;

10.2 în cazul când survine rezilierea contractului din motivele de mai sus sau prin deces, se v-a restitui din valoarea sponsorizata perioada neacordarii ingrijirii persoanei în nevoi [...]"

B. în cadrul contractului de sponsorizare nr. X încheiat între X și persoana fizica X în calitate de sponsor, reprezentat legal de dna. X, în calitate de tutore/curator, <...> denumita apartinator.

„art.5 Obligatiile partilor contractante:

Sponsorul se obliga:

Sa vireze suma de X lei în termen de 5 zile de la semnarea contractului, in contul nr. deschis la X, cu specificatia „sponsorizare pentru program de asistenta de tip rezidential pentru seniori.”

Sa vireze suma de X lei între 15-20 ale lunii în curs pentru luna următoare.

In suma achitata nu sunt incluse serviciile suplimentare și pampers.

Beneficiarul se obliga:

[...]

Dacă intervine decesul rezidentului în primele 15 zile ale lunii achitate de sponsor se calculează zilele pana la deces și diferența se returneaza. Dacă decesul intervine după cele 15 zile ale lunii achitate, beneficiarul nu mai are obligatia de a returna apartinatorilor decât valoarea pentru pampers și a serviciilor suplimentare, dacă acestea au fost achitate în avans.”

C. în cadrul contractului de sponsorizare nr. X încheiat între X în calitate de beneficiar și persoana fizica X în calitate de sponsor, reprezentat legal de dna. X, în calitate de

tutore/curator, <...> denumita apartinator.

„art.5 Obligatiile partilor contractante:

Sponsorul se obliga:

Sa vireze suma de X lei în termen de 5 zile de la semnarea contractului cu specificatia „sponsorizare pentru programul de asistenta de tip rezidential pentru seniori”.

Sa vireze suma de X lei între 15-20 ale lunii în curs pentru luna următoare.

In suma achitata nu sunt incluse serviciile suplimentare și pampers.

Beneficiarul se obliga:

[...]

Dacă intervine decesul rezidentului în primele 15 zile ale lunii achitate de sponsor se calculează zilele până la deces și diferența se returnează. Dacă decesul intervine după cele 15 zile ale lunii achitate beneficiarul nu mai are obligatia de a returna apartinatorilor decât valoarea pentru pampers și serviciile suplimentare, dacă acestea au fost achitate în avans.

Dacă în cursul lunii care s-a achitat, apartinatorul sau rezidentul dorește sa intrerupa contractul și sa parascesca căminul, suma achitata nu se va returna iar rezidentul poate sa rămână în cămin până la sfârșitul perioadei achitate [...].”

Aceleași clauze contractuale au fost stipulate și în alte contracte de sponsorizare care nu au fost mentionate mai sus.

Echipele de inspectie fiscala constata ca tratamentul fiscal al sumelor incasate de la persoane fizice, beneficiari ai serviciilor de asistenta sau apartinatorilor acestora este condiționat de clauzele contractuale incheiate cu acest partener. Astfel, contestatara a prestat servicii de asistenta către persoanele fizice, caz în care operațiunea nu poate fi considerată o sponsorizare în beneficiul contestatarii, ci o prestare de servicii în beneficiul persoanei fizice.

In concluzie, beneficiarii platesc contravaloarea serviciilor sociale, acestea neavand caracter de sponsorizare

De asemenea in urma inspectiei fiscale s-a constatat ca asociatia a prestat servicii sociale scutite de TVA inainte sa detina certificat de acreditare conform Legii nr.197/X privind asigurarea calitatii in domeniul serviciilor sociale, cu modificarile ulterioare, nerespectand prevederile art. 141 alin (1) lit. i) din Codul Fiscal si a pct-lui 26 din norme de aplicare Codului fiscal.

De asemenea organele fiscale au constatat ca in luna X asociatia a depasit plafonul de scutire de 65.000 euro (echivalentul a 220.000 lei) si avea obligatia ca pana la data de X sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA, urmand ca incepand cu luna X sa devina platitoare de TVA.

Deoarece societatea nu a procedat in conformitate cu prevederile art.153 si respectiv art. 152 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au procedat atat la colectarea TVA cat si la acordarea dreptului de deducere a TVA pentru perioada X, iar pentru perioada X operațiuni scutite fără drept de deducere, conform art.141, alin.(1), lit. i) din din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Urmare celor mentionate, organele fiscale au stabilit TVA de plata in suma de X lei.

Contestatara solicita admiterea contestatiei considerand ca desfasurarea in fapt a serviciilor sociale specifice caminelor de batrani in lipsa unei acreditarii potrivit cu OG 68/2003 si Legii nr.197/X, atrage doar sarcină contravențională și nu o sarcină fiscală.

În drept, in conformitate cu prevederile art. 1, art. 2, art. 4, art. 9 si art. 10 din Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 1. - (1) Sponsorizarea este actul juridic prin care două persoane convin cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare pentru susținerea unor activități fără scop lucrativ desfășurate de către una dintre părți, denumită beneficiarul sponsorizării.

(2) Contractul de sponsorizare se încheie în formă scrisă, cu specificarea obiectului, valorii și duratei sponsorizării, precum și a drepturilor și obligațiilor părților.

[...]

Art. 2. - Este considerat sponsor orice persoană fizică sau juridică din România sau din străinătate care efectuează o sponsorizare în condițiile legii.

[...]

Art. 4. - (1) Poate fi beneficiar al sponsorizării:

a) orice persoană juridică fără scop lucrativ, care desfășoară în România sau urmează să desfășoare o activitate în domeniile: cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific - cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar, de reprezentare a asociațiilor profesionale, precum și de întreținere, restaurare, conservare și punere în valoare a monumentelor istorice;

[...]

Art. 6. - Facilitățile prevăzute în prezenta lege nu se acordă în cazul:

a) sponsorizării reciproce între persoane fizice sau juridice;

b) sponsorizării efectuate de către rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv;

c) sponsorizării unei persoane juridice fără scop lucrativ de către o altă persoană juridică care conduce sau controlează direct persoana juridică sponsorizată.

[...]

Art. 9. - (1) Sumele primite din sponsorizare sau mecenat sunt scutite de plata impozitului pe venit.

[...]

Art. 10. - (1) Nu beneficiază de facilitățile prevăzute în prezenta lege sponsorul care, în mod direct sau indirect, urmărește să direcționeze activitatea beneficiarului.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu înlătură dreptul părților de a încheia, potrivit legii, acte juridice afectate de sarcină, dacă prin acestea nu se direcționează ori nu se condiționează activitatea beneficiarului."

Potrivit prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, mentinute si in Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității".

Rezulta ca art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, *principiul prevalentei economicului asupra juridicului*, al realitatii economice, in baza caruia **autoritatile fiscale au dreptul** sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al **scopului economic** urmarit de contribuabil. In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in

considerare sau sa fie **reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale.**

Incepand cu anul 2007 relevanta in aplicarea legislatiei in materie de TVA este si jurisprudenta comunitara degajata din hotararile Curtii Europene de Justitie avand in vedere ca prin Tratatul de aderare tara noastra s-a obligat, printre altele, sa respecte aquis-ul comunitar in domeniul taxei pe valoarea adaugata.

Conform art.1766 alin. 1 din legea 287/2009 privind Codul Civil, *“Contractul de furnizare este acela prin care o parte, denumită furnizor, se obligă să transmită proprietatea asupra unei cantități determinate de bunuri și să le predea, la unul sau mai multe termene ulterioare încheierii contractului ori în mod continuu, sau să presteze anumite servicii, la unul sau mai multe termene ulterioare ori în mod continuu, iar cealaltă parte, denumită beneficiar, se obligă să preia bunurile sau să primească prestarea serviciilor și să plătească prețul lor.”*

Pentru activitatea desfasurata in perioada verificata X, contestatara are incheiate contracte de sponsorizare si de prestari servicii cu beneficiarii, respectiv batranii si apartinatorii acestora al caror obiect de activitate il constituie acordarea urmatoarelor servicii sociale: gazduire, asigurarea alimentatiei, asistenta, consiliere, activitati de socializare si petrecere a timpului liber, ingrijire sociala si medicala, iar valoarea contractului reprezinta costul lunar pentru aceste servicii, acestea fiind incasate atat numerar cat si prin cont bancar.

Conform contractelor de sponsorizare incheiate de către asociatie și puse la dispoziția echipei de inspectie fiscala, din care exemplificam contractul de sponsorizare nr. X, contractul de sponsorizare nr. X si contractul de sponsorizare nr. X, se constata ca asociatia a încheiat diverse tipuri de contracte de sponsorizare în care se stipuleaza urmatoarele clauze contractuale:

- în cadrul contractului de sponsorizare nr.X încheiat între X și persoana fizica X beneficiar al activitatilor de ingrijire și dl. X în calitate de sponsor, se mentioneaza:

„2.1. obiectul contractului îl constituie activități de protejare și îngrijire a persoanei în nevoi:

a) găzduire, asigurarea alimentației și hidratare, asigurarea igienei corporale, executarea manevrelor terapeutice pentru prevenirea escarelor de decubit dar și a altor complicații ce pot apărea, asigurarea igienei eliminărilor, servicii de consiliere, informare, socializare și petrecerea timpului liber;

b) servicii medicale - monitorizarea parametrilor fiziologici, administrarea medicamentației, îngrijirea plăgilor, tratarea escarelor;

c) servicii de recuperare medicală - educarea mersului, consiliere socială în scopul dezvoltării unor abilități funcție de restantul funcțional;

d) servicii socio-medicale-activități de menținere, refacere a abilităților de autoservire, îngrijire personală.

2.2. Sponsorul se angajează să sustina activitatea de îngrijire și protejare a persoanelor în nevoi, punând la dispoziția beneficiarului sponsorizarii suma de X lei, pentru facilitatile prevazute la pct. 2.1. lit.a),b),c),d)

[...]

4. Drepturile caminului pentru persoane varstnice X :

4.1. de a furniza veridicitatea informațiilor primite

4.2. de a sista acordarea de ingrijiri beneficiarului acestora în cazul în care se constata ca acesta i-a furnizat informații eronate;

4.3. de a sista acordarea de îngrijiri a beneficiarului acestora în cazul în care acesta/sponsorul nu respecta obligatiile prevazute la art. 2.2, drept urmare beneficiarul de îngrijiri părăsește centrul la sfârșitul perioadei pentru care a achitat sponsorizarea;

4.4. de a percepe și incasa de la beneficiarul de îngrijiri/sponsor la sediul caminului, în cursul lunii curente contributia lunara de intretinere aferenta lunii următoare;

4.5. de a reintegra in familie beneficiarul de îngrijiri in cazul in care acesta nu se adapteaza conditiilor existente in Caminul pentru persoane varstnice si/sau afectiunea de care sufera il face sa aiba actiuni imprevizibile care aduc prejudicii de orice natura;

4.6. de a reintegra in familie beneficiarul de îngrijiri in cazul in care starea de sanatate a acestuia se degradeaza (asociatia nu mai poate, din punct de vedere medical sa acorde ingrijirile corespunzatoare), caz in care contractul de sponsorizare va fi reziliat unilateral de catre asociatie.

[...]

7. Obligatiile beneficiarului de îngrijiri/sponsorului:

7.1. Sa furnizeze informatii corecte cu privire la identitatea si situatia familiala, medicala, economica si sociala si sa permita verificarea veridicitatii acestora;

7.2. beneficiarul de îngrijiri/sponsorul se angajeaza sa respecte prevederile din prezentul contract de la pct. 2.2;

7.3. Sa anunte orice modificare intervenita in legatura cu situatia sa personala pe durata contractului;

7.4. Sa respecte regulamentul de ordine interioara al centrului si celelalte acte elaborate in scopul definirii activitatilor derulate (responsabilitati, drepturi si obligatii);

7.5 sa nu introduca, sa nu detina sau sa consume bauturi alcoolice, tutun sau alte substante periculoase in camin. Fumatul este permis numai in spatii special amenajate;

7.6. sa suporte integral pagubele provocate ca urmare a unor accidente sau incidente;

7.7. Sponsorul are obligatia de a prelua beneficiarul de îngrijiri in cazul in care acesta nu se adapteaza coditiilor existente in Caminul pentru persoane varstnice si/sau afectiunea de care sufera il face sa aiba actiuni imprevizibile care aduc prejudicii de orice natura;

7.8. Sponsorul are obligatia de a prelua beneficiarul de îngrijiri din cadrul centrului, in maximum 2 ore de la decesul acestuia;

[...]

10. Rezilierea contractului

10.1. Constituie motiv de reziliere a prezentului contract urmatoarele:

a) refuzul obiectiv al beneficiarului de activități de a mai primi îngrijire exprimat în mod direct sau prin sponsor;

b) nerespectarea în mod repetat de către sponsor a prevederilor din contract de la pct.2.2.;

c) nerespectarea în mod repetat de către beneficiarul de îngrijire/sponsor a regulamentului de ordine interioara a Caminului pentru persoane varstnice;

d) neadaptarea beneficiarului de îngrijiri la conditiile existente în Caminul pentru persoane varstnice si/sau afectiunea de care sufera il face sa aiba actiuni imprevizibile care aduc prejudicii de orice natura;

e) demiterea contractului se poate face unilateral de catre asociatie in urmatoarele conditii:

- cand se aduc injurii repetate angajatilor si conducerii;

- cand exista nemulumiri cu privire la acordarea ingrijirilor;

10.2 în cazul când survine rezilierea contractului din motivele de mai sus sau prin deces, se v-a restitui din valoarea sponsorizata perioada neacordarii ingrijirii persoanei în nevoi [...]"

- în cadrul contractului de sponsorizare nr. X încheiat între X și persoana fizica X în

calitate de sponsor, reprezentat legal de dna. X, în calitate de tutore/curator, <...> denumita apartinator, se mentioneaza:

„art.5 Obligatiile partilor contractante:

Sponsorul se obliga:

Sa vireze suma de X lei în termen de 5 zile de la semnarea contractului, în contul nr. deschis la X, cu specificatia „sponsorizare pentru program de asistenta de tip rezidential pentru seniori.”

Sa vireze suma de X lei între 15-20 ale lunii în curs pentru luna următoare.

În suma achitata nu sunt incluse serviciile suplimentare și pampers.

Beneficiarul se obliga:

[...]

Dacă intervine decesul rezidentului în primele 15 zile ale lunii achitate de sponsor se calculează zilele până la deces și diferența se returneaza. Dacă decesul intervine după cele 15 zile ale lunii achitate, beneficiarul nu mai are obligatia de a returna apartinatorilor decât valoarea pentru pampers și a serviciilor suplimentare, dacă acestea au fost achitate în avans.”

- în cadrul contractului de sponsorizare nr.X încheiat între X în calitate de beneficiar și persoana fizica X în calitate de sponsor, reprezentat legal de dna. X, în calitate de tutore/curator, <...> denumita apartinator, se mentioneaza:

„art.5 Obligatiile partilor contractante:

Sponsorul se obliga:

Sa vireze suma de X lei în termen de 5 zile de la semnarea contractului cu specificatia „sponsorizare pentru programul de asistenta de tip rezidential pentru seniori”.

Sa vireze suma de X lei între 15-20 ale lunii în curs pentru luna următoare.

În suma achitata nu sunt incluse serviciile suplimentare și pampers.

Beneficiarul se obliga:

[...]

Dacă intervine decesul rezidentului în primele 15 zile ale lunii achitate de sponsor se calculează zilele până la deces și diferența se returneaza. Dacă decesul intervine după cele 15 zile ale lunii achitate beneficiarul nu mai are obligatia de a returna apartinatorilor decât valoarea pentru pampers și a serviciile suplimentare, dacă acestea au fost achitate în avans.

Dacă în cursul lunii care s-a achitat, apartinatorul sau rezidentul dorește sa intrerupa contractul și sa parascesca căminul, suma achitata nu se va returna iar rezidentul poate sa rămână în cămin până la sfârșitul perioadei achitate [...].”

Din contractele mentionate mai sus, rezulta ca pentru a beneficia de serviciile prevazute în contracte, beneficiarii de servicii sau apartinatorii lor, trebuie sa achite în avans sumele stabilite, mentionandu-se ca în suma achitata nu sunt incluse serviciile suplimentare și pampers.

De asemenea în aceste contracte se prevede ca se sisteaza acordarea de îngrijiri a beneficiarului acestora în cazul în care acesta/sponsorul nu respecta obligatiile de a achita sumele stabilite, si drept urmare beneficiarul de îngrijiri părăsește centrul la sfârșitul perioadei pentru care a achitat sponsorizarea.

Pe langa alte obligatii ale beneficiarului de îngrijiri/sponsorului, mai enumeram obligatia sponsorului de a prelua beneficiarul de îngrijiri în cazul în care acesta nu se adapteaza conditiilor existente în Caminul pentru persoane varstnice si/sau afectiunea de care sufera îl face sa aiba actiuni imprevizibile care aduc prejudicii de orice natura.

Alta clauze din care rezulta clar ca aceste contracte sunt de fapt contracte de prestari

de servicii, sunt si acelea prin care sponsorul este obligat de a prelua beneficiarul de ingrijiri din cadrul centrului, in maximum 2 ore de la decesul acestuia, iar dacă intervine decesul rezidentului în primele 15 zile ale lunii achitate de sponsor se calculează zilele pana la deces și diferența se returneaza, iar in cazul in care decesul intervine după cele 15 zile ale lunii achitate beneficiarul nu mai are obligatia de a returna aparținătorilor decât valoarea pentru pampers și serviciile suplimentare, dacă acestea au fost achitate în avans.

Având în vedere motivele de fapt, temeiul de drept și având în vedere, în special principiul egalității de tratament și al neutralității fiscale și ținând cont de conținutul serviciilor respective, precum și de condițiile în care se realizează, se constată ca tratamentul fiscal al sumelor încasate de la persoane fizice, beneficiari ai serviciilor de asistență sau aparținătorilor acestora este condiționat de clauzele contractuale încheiate cu acest partener. Astfel, contestatarea a prestat servicii de asistență către persoanele fizice, caz în care operațiunea nu poate fi considerată o sponsorizare în beneficiul contestatarii, ci o prestare de servicii în beneficiul persoanei fizice.

Astfel, beneficiarii plătesc contravaloarea serviciilor sociale, aceasta neavând caracter de sponsorizare și deci nu se încadrează în prevederile art.15, alin.(2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Aceste venituri sunt venituri economice întrucât reprezintă încasarea contravaloării serviciilor prestate de către contestatara.

De asemenea sunt incidente prevederile art. 141 alin.(1) lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

Codul fiscal:

“Art. 141. - (1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă:

(...)

i) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte **entități recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni; (...)”**

Normele metodologice:

“26. În sensul art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, **entitățile recunoscute ca având caracter social sunt entități precum: căminele de bătrâni și de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupațională, centrele de plasament autorizate să desfășoare activități de asistență socială .”**

Prin urmare, prestarile de servicii și/sau livrarile de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială beneficiază de scutirea de TVA prevăzută la art. 141 alin (1) lit. i) din Codul Fiscal în măsura în care acestea sunt efectuate de entități recunoscute ca având caracter social.

În urma verificării documentelor financiar contabile, echipa de inspecție fiscală a constatat faptul că asociația deși a început activitatea în aprilie X, înregistrând atât venituri cât și cheltuieli aferente activității “*camin de batrani si pentru persoanele aflate in incapacitatea de a se ingriji singure*”, deține abia din X Certificatul de Accreditare X nr.X, potrivit căruia i se recunoaște dreptul de a acorda servicii sociale, în conformitate cu

prevederile Legii nr.197/X privind asigurarea calitatii in domeniul serviciilor sociale, cu modificarile si completarile ulterioare.

Spetei ii sunt aplicabile si prevederile Legii nr. 197/X privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 4. - (1) Asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale este centrată pe beneficiar, soluționarea nevoilor și respectarea drepturilor acestuia fiind prioritare.

(2) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

f) furnizor de servicii sociale acreditat este furnizorul, definit la art. 37 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, căruia i se recunoaște dreptul de a acorda servicii sociale;”

“Art. 8. - (1) Furnizorii pot acorda servicii sociale numai dacă dețin certificat de acreditare.”

“(3) Furnizorii și serviciile sociale, acreditați în condițiile prezentei legi, se înscriu în sistemul de evidență a serviciilor sociale, prevăzut la art. 43 alin. (2) din Legea nr. 292/2011, denumit Registrul electronic unic al serviciilor sociale.”

Prevederi similare sunt cuprinse si in O.G. nr.68/2003 privind serviciile sociale, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 11. - 4) Furnizorii de servicii sociale pot organiza și acorda servicii sociale numai dacă sunt acreditați în condițiile legii.”

De asemenea, Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

“Art. 37. - (1) Furnizorii de servicii sociale sunt persoane fizice sau juridice, de drept public ori privat.

(2) Furnizori publici de servicii sociale pot fi:

a) structurile specializate din cadrul/subordinea autorităților administrației publice locale și autoritățile executive din unitățile administrativ-teritoriale organizate la nivel de comună, oraș, municipiu și sectoare ale municipiului București;

b) autoritățile administrației publice centrale ori alte instituții aflate în subordinea sau coordonarea acestora care au stabilite prin lege atribuții privind acordarea de servicii sociale pentru anumite categorii de beneficiari;

c) unitățile sanitare, unitățile de învățământ și alte instituții publice care dezvoltă, la nivel comunitar, servicii sociale integrate.

(3) Furnizori privați de servicii sociale pot fi:

a) organizațiile neguvernamentale, respectiv asociațiile și fundațiile;

b) cultele recunoscute de lege;

c) persoanele fizice autorizate în condițiile legii;

d) filialele și sucursalele asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare;

e) operatorii economici cu scop lucrativ, pentru toate categoriile de servicii sociale organizate în condițiile legii, cu excepția celor prevăzute la art. 73 alin. (2) lit. a) și c), la art. 77 și 78, precum și a celor prevăzute la art. 83.”

“Art. 38. - (1) Pentru a acorda servicii sociale pe teritoriul României, furnizorii de servicii sociale, indiferent de forma lor juridică, trebuie acreditați în condițiile legii.

(2) Serviciile sociale pot funcționa pe teritoriul României numai dacă sunt

acreditate în condițiile legii.

(3) Acreditarea furnizorilor, precum și a serviciilor sociale acordate de aceștia se reglementează prin lege specială.”

“Art. 43. - (1) Serviciile sociale înființate de furnizorii de servicii sociale, publici sau privați, se organizează la nivel teritorial în condițiile prevăzute la art. 42 alin. (1), cu respectarea prevederilor Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a standardelor de calitate, regulilor generale de normare minimă de personal care stau la baza stabilirii standardelor de cost, reglementate de legislația specială.

(2) La nivel național se organizează un sistem de evidență a serviciilor sociale care cuprinde datele și informațiile referitoare la serviciile sociale.”

Prevederile Legii nr. 197/X privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, O.G. nr.68/2003 privind serviciile sociale, cu modificările și completările ulterioare și a Legii asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, creează cadrul legal de desfășurare a activității entităților recunoscute ca având caracter social, în sensul dispozițiilor art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal și a normelor metodologice de aplicare.

Astfel, se reține din prevederile legale invocate faptul că recunoașterea dreptului furnizorilor de a organiza și acorda servicii sociale pe teritoriul țării se face numai în baza certificatului de acreditare emis în condiții legale.

Invocarea contestatarii cum că *“desfășurarea în fapt a serviciilor sociale specifice caminelor de bătrâni în lipsa unei acreditării potrivit cu OG 68/2003 și Legii nr.197/X, atrage doar sarcină contravențională și nu o sarcină fiscală”*, nu poate fi luată în considerare, întrucât așa cum rezultă foarte clar din prevederile legale antecitate, pentru a beneficia de scutirea de taxa prevăzută la art. 141 alin.(1) lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, presterile de servicii și/sau livrarile de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială, trebuie să fie efectuate de entități recunoscute ca având caracter social.

Deoarece, contestatara detine Certificatul de Acreditare din luna aprilie 2014, având seria având X nr.X/X, în conformitate cu prevederile Legii nr.197/X privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările ulterioare și este autorizată să acorde servicii sociale, iar aceasta a desfășurat activitate începând cu luna X, până la obținerea certificatului de acreditare, nu beneficiază de prevederile art. 141 alin (1) lit. i) din Codul Fiscal, iar la depășirea plafonului de scutire de 65.000 euro, echivalentul a 220.000 lei trebuia să solicite înscrierea ca platitor de TVA în conformitate cu art.153 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare în vigoare la acea dată.

“Art. 152. - (1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 65.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, respectiv 220.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(...)

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1)

trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153.”

“ Art. 153. - (1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:

(...)

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;”

În conformitate cu prevederile pct.62, alin.(2) lit a) din Normele metodologice de aplicare a art .152 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal , cu modificările și completările ulterioare:

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legii, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale.(...)”

In urma inspectiei fiscale s-a constatat ca in luna X asociatia a depasit plafonul de scutire de 65.000 euro (echivalentul a 220.000 lei) si avea obligatia ca pana la data de X sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA, urmand ca incepand cu luna X sa devina platitoare de TVA. Deoarece societatea nu a procedat in conformitate cu prevederile art.153 si respectiv art. 152 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completările ulterioare, organele de inspectie fiscala au procedat atat la colectarea TVA cat si la acordarea dreptului de deducere a TVA pentru perioada X, iar pentru perioada X operațiuni scutite fără drept de deducere, conform art.141, alin.(1), lit. i) din din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completările ulterioare.

Contestatară datorează taxa pe valoarea adăugată din data de X intrucat valoarea serviciilor prestate de contribuabil a depasit plafonul de scutire prevazut la art. 152, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completările ulterioare.

In conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completările ulterioare, art. 156¹, alin. (1) si alin. (2), in vigoare in anul X, cu modificarile si completările ulterioare:

“(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de

afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere și/sau neimpozabile în România conform art. 132 și 133, dar care dau drept de deducere conform art. 145 alin. (2) lit. b), care nu a depășit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri”.

Perioada fiscală, urmare inspecției fiscale, este stabilită în funcție de cifra de afaceri realizată, în perioada supusă inspecției fiscale, astfel:

- pentru perioada 01.11.X-31.12.X- trimestrul calendaristic;
- pentru perioada 01.01.2013-31.12.2015-luna calendaristică, având în vedere faptul că,
- cifra de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere realizată în anul X este de X lei, peste plafonul de X lei, echivalentul a 100.000 euro la cursul din data de X;
- cifra de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere realizată în anul X este de X lei, peste plafonul de X lei, echivalentul a 100.000 euro, la cursul din data de X;
- cifra de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere realizată în anul X este de X lei, peste plafonul de X lei, echivalentul a 100.000 euro, la cursul din data de X.

Prin Nota explicativă din X, și declarațiile pe proprie răspundere înregistrate la Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice sub nr. X din X și nr.X din X, contribuabilul declară faptul că TVA-ul care va fi stabilit urmare inspecției fiscale nu îl mai poate recupera de la beneficiarii asociației.

Astfel, pentru perioada X, perioada în care contribuabilul nu figurează înregistrat în scopuri de TVA și pentru care nu a colectat și declarat taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoarea adăugată colectată, prin aplicarea procedurii sutei marite în conformitate cu prevederile art.129, alin.(4), lit. a) , art.137, alin.(1), lit.d) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct.23 alin.(2) din HG nr.44/2004 privind normele metodologice de aplicare a art.140 alin.(1) din Lg.nr.571/2003 privind Codul fiscal, coroborat cu prevederile lit.b) a Deciziei Comisiei fiscale centrale nr.6/2014 aprobată prin Ordinul 1820/2014, astfel:

Codul fiscal:

“Art. 129. - (4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desășurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 145¹;

(...)”

“Art. 137. - (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

(...)”

d) pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;”

Normele metodologice:

“23. - (2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv 24 x 100/124 în cazul cotei standard și 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse,

atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii direct către populație, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi potrivit art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.”

Decizia Comisiei fiscale centrale nr.6/2014

„(...) b) atunci când prețul unui bun/serviciu a fost stabilit de părți fără nicio mențiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar furnizorul bunului respectiv este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată datorate pentru operațiunea supusă taxei, prețul convenit trebuie considerat, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobânditor taxa pe valoarea adăugată solicitată de administrația fiscală, ca incluzând deja taxa pe valoarea adăugată. În acest caz, taxa pe valoarea adăugată se determină prin aplicarea procedurii sutei mărite [prevăzută la pct. 23 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI «Taxa pe valoarea adăugată», aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare]. Prin taxa pe valoarea adăugată solicitată de administrația fiscală se înțelege taxa care ar fi trebuit colectată pentru operațiunea respectivă. Poate fi acceptată ca mijloc de probă a faptului că furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobânditor taxa pe valoarea adăugată inclusiv o declarație pe propria răspundere a acestuia (...)” .

Având în vedere cele mai sus menționate se constată că nu au fost respectate prevederile art.134, art.150 alin.(1), art. 153, alin. (1), lit. b), art.155 alin. (1), art.156 alin.(1), art.156², alin.(1) și alin.(2), și art. 157 alin. (1), din Legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art.81, alin. (1) lit. a) din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare în care se prevede:

Codul fiscal:

“Art. 134. - (1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.”

“Art. 150. - (1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestații de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) și art. 160;”

“Art. 153. - (1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:

(...)

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;”

“Art. 155. - (1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare

de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.(...);”

“Art. 156. - (1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice;”

“Art. 156². - (1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.(...)”

“Art. 157. - Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.”

Codul de procedura fiscala:

“Art.81 - (1¹) Declarațiile fiscale sunt documente care se referă la:

a) impozitele, taxele și contribuțiile datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării impozitelor și taxelor revine plătitorului;(...)”

În concluzie, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de X împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X, emisă de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației sector 4 a Finanțelor Publice în baza raportului de inspecție fiscală nr. X, pentru TVA stabilită suplimentar în sumă de X lei.

3.2 Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar în suma de X lei.

Cauza supusa solutionarii este daca, contestatara datorează impozit pe profit suplimentar de plata în suma de X lei în condițiile în care motivele invocate în susținerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, contestatara își desfășoară activitatea de îngrijire varstnici, conform actului

constitutiv al asociației începând cu anul X.

Pentru activitatea desfășurată în perioada verificată X, contestatara are încheiate contracte de sponsorizare și de prestări servicii cu beneficiarii, respectiv bătrânii și aparținătorii acestora al căror obiect de activitate îl constituie acordarea următoarelor servicii sociale: gazduire, asigurarea alimentației, asistență, consiliere, activități de socializare și petrecere a timpului liber, îngrijire socială și medicală, iar valoarea contractului reprezintă costul lunar pentru aceste servicii, acestea fiind încasate atât în numerar cât și prin cont bancar.

În condițiile în care la pct. 3.1 din prezenta decizie s-a reținut că X a prestat servicii de asistență către persoanele fizice, caz în care operațiunea nu poate fi considerată o sponsorizare în beneficiul contestatarei, ci o prestare de servicii în beneficiul persoanei fizice, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit în suma de X lei.

Contestatara precizează că este o persoană juridică de drept privat fără scop patrimonial și nu o persoană juridică constituită în vederea realizării de profit, drept urmare apare o contradicție în termeni să se stabilească *“impozit pe profit”* la o persoană juridică care nu are scop patrimonial, invocând prevederile art. 15 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și normele metodologice din 2004 în aplicarea acestor prevederi și susține că a realizat venituri în perioada 02.04.X-31.12.2016 doar potrivit art.15 alin. (2) din CODUL FISCAL din 22 decembrie 2003 (Legea nr. 571/2003), respectiv din cotizațiile și taxele de înscriere ale membrilor, contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților, taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare, donațiile și banii sau bunurile primite prin sponsorizare.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct.8 din H.G. 44/2004 de aprobare a Normelor de aplicare a Codului Fiscal cu modificările și completările ulterioare:

Codul fiscal:

“Art. 15. - (1) Sunt scutiți de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili:

(...)

(2) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri:

- a) cotizațiile și taxele de înscriere ale membrilor;*
- b) contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților;*
- c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare;*
- d) veniturile obținute din vize, taxe și penalități sportive sau din participarea la competiții și demonstrații sportive;*
- e) donațiile și banii sau bunurile primite prin sponsorizare;*
- f) dividendele și dobânzile obținute din plasarea disponibilităților rezultate din venituri scutite;*
- g) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;*
- h) resursele obținute din fonduri publice sau din finanțări nerambursabile;*
- i) veniturile realizate din acțiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombole, conferințe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;*
- j) veniturile excepționale rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea*

organizațiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;

k) veniturile obținute din reclamă și publicitate, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare și funcționare, din domeniul culturii, cercetării științifice, învățământului, sportului, sănătății, precum și de camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale.

l) sumele primite ca urmare a nerespectării condițiilor cu care s-a făcut donația/sponsorizarea, potrivit legii, sub rezerva ca sumele respective să fie utilizate de către organizațiile nonprofit, în anul curent sau în anii următori, pentru realizarea scopului și obiectivelor acestora, potrivit actului constitutiv sau statutului, după caz;

m) veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii, altele decât cele care sunt utilizate în activitatea economică;

n) sumele primite din impozitul pe venit datorat de persoanele fizice, potrivit prevederilor titlului III.

(3) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit și pentru veniturile din activități economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzută la alin. (2). Organizațiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz. (...)

Norme metodologice:

“8. Organizațiile nonprofit care obțin venituri, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, și depășesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor pași:

- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României pentru anul fiscal respectiv;

- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);

- stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) și b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);

e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:

(i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;

(ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;

(iii) stabilirea profitului impozabil ca diferență între veniturile impozabile de la lit. d) și cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);

f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau la art.

18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).”

Prin urmare, conform prevederilor legale antecitate, afirmatia contestatarei cum că este o persoană juridică de drept privat fără scop patrimonial si nu o persoană juridică constituită în vederea realizării de profit, si drept urmare apare o contradicție în termeni, sa se stabileasca *“impozit pe profit”* la o persoană juridică care nu are scop patrimonial, invocând prevederile art. 15 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și normele metodologice din 2004 în aplicarea acestor prevederi, precum si susținerea că a realizat venituri în perioada 02.04.X-31.12.2016 doar potrivit art.15 alin. (2) din CODUL FISCAL din 22 decembrie 2003 (Legea nr. 571/2003), respectiv din cotizațiile și taxele de înscriere ale membrilor, contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților, taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare, donațiile și banii sau bunurile primite prin sponsorizare, nu pot fi avute in vedere intrucat asa cum s-a aratat mai sus, beneficiarii platesc contravaloarea serviciilor sociale, aceasta neavand caracter de sponsorizare si deci nu se incadreaza in prevederile art.15, alin.(2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Deoarece, aceste venituri din „sponsorizari”, sunt venituri economice intrucat reprezinta incasarea contravalorii serviciilor prestate de catre contestatara, organele de inspectie fiscala au procedat la calculul impozitului pe profit pentru perioada verificata in conformitate cu art. 15, alin.(3) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si pct.8 din H.G. 44/2004 de aprobare a Normelor de aplicare a Codului Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Situatia indicatorilor economico-financiari pentru anul X, se prezinta astfel:

X

Astfel, conform situatiei indicatorilor economico-financiari pentru anul X de mai sus, organele de inspectie fiscala au stabilit un impozit pe profit in suma de X lei, ca urmare a faptului ca veniturile inregistrate de contestatara ca fiind venituri din sponsorizari, au fost considerate de organele de inspectie fiscala ca fiind venituri economice intrucat aceste venituri reprezinta contravaloarea serviciilor sociale prestate de catre contestatara pentru batranii si persoanele aflate in incapacitate de a se ingriji singure.

De mentionat ca la calcularea impozitului pe profit in suma de X lei, organele de inspectie fiscala au avut in vedere diminuarea veniturilor incasate de contestatara cu valoarea taxei pe valoarea adaugata colectata stabilita de organele de inspectie fiscala urmare inspectiei fiscale.

De asemenea au fost analizate cheltuielile si s-a stabilit ca acestea au fost efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d), respectiv cheltuieli cu materiile prime utilizate la hrana batranilor, materiale consumabile, materiale de curatenie, utilitati, cheltuieli cu chiria spatiilor utilizate, materiale pentru reparatii, obiecte de inventar, mijloace fixe, salarii etc., cu exceptia cheltuielilor nedeductibile stabilite urmare inspectiei fiscale.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură

fiscală, cu modificările și completările ulterioare, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de X împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X, emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei sector 4 a Finantelor Publice în baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 X, pentru impozitul pe profit în sumă de X lei.

3.3. Referitor la dispozitia de masuri nr. X si a procesului verbal nr. X/X.

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii 1 din cadrul D.G.R.F.P.B. se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, în conditiile în care dispozitia de masuri nr. X si procesul verbal nr. X/X stabilite de organele de inspectie fiscala nu se refera la stabilirea de obligatii fiscale de plata ci la măsuri de îndeplinit de către contribuabil, neavând caracterul unei decizii de impunere ce intră în competența Serviciului soluționare contestații.

In fapt, prin Dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. X, organele de inspectie fiscala au dispus pentru X, corectarea prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale careia ii apartin veniturile în suma de X lei (respectiv anului X)-incasate în avans în luna X si depunerea unei declaratii rectificative în conditiile prevazute de Codul de procedura fiscala.

De asemenea organele de inspectie fiscala au întocmit Procesul verbal nr. X din data de X urmare inspectarii locurilor unde se desfășoara activitatea X.

Societatea contesta masura dispusa prin Dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. X si Procesul verbal nr. X.

In drept, în conformitate cu prevederile art. 268 alin. (1) si art. 272 alin.(1), alin (2), alin. (6) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art.268 - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

„Art.272 - (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;***
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;***
- c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);***
- d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de***

impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.”

“(6) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale decât cele prevăzute la alin. (1) se soluționează de către organele fiscale emitente.”

De asemenea, Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" aprobate prin O.M.F.P. nr. 3833/2015 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", prevad:

*“Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ emis de organele de inspecție fiscală, în aplicarea prevederilor legale, privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. În "Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" **nu sunt cuprinse măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii/plătitorii le datorează bugetului general consolidat al statului.**”*

„6. Se menționează posibilitatea contribuabilului/plătitorului de a formula contestație împotriva prezentului act administrativ, în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

În speță sunt aplicabile și prevederile pct. 5.3 – 5.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul nr. 3741/2015 , care stabilesc:

5.3. Prin alte acte administrative fiscale, prevăzute la art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art. 272 alin. (1) din Codul de procedură fiscală și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente.

5.4. Raportul de inspecție fiscală/Procesul-verbal emis de organele fiscale/vamale, după caz, nu constituie titlu de creanță, acesta stând la baza emiterii actului administrativ fiscal, fapt pentru care nu poate fi contestat decât împreună cu acesta [...].

5.5. Competența de soluționare este dată de natura actului administrativ fiscal atacat, calitatea contestatorului, categoria organului fiscal emitent al actului atacat sau de cuantumul total al sumelor contestate, reprezentând impozite, taxe, contribuții, datorii vamală stabilite de plată de către organul fiscal, accesorii ale acestora, precum și al diminuării pierderii fiscale.”

Întrucât măsurile dispuse în sarcina contestatarii nu vizează stabilirea de obligații fiscale de plată la bugetul general consolidat și nici o măsură de diminuare a pierderii fiscale, iar Procesul verbal nr. X se refera la inspectarea locurilor unde se desfășoara activitatea contestatarii, se reține că soluționarea contestației, pentru acest capat de cerere, intra în competența organelor fiscale emitente, potrivit art. 272 alin. (6) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

D.G.R.F.P. București constată necompetența materială a Serviciului Soluționare Contestații 1 privind contestația depusă de X, împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X și a Procesului verbal nr. X, motiv pentru care contestația va fi transmisă, spre competența soluționare, Administrației Sector 4 a Finanțelor Publice.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative

invocate în prezenta decizie, se :

DECIDE

1. Respingerea, in parte ca neintemeiata a contestatiei formulate de X împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X, emisa de Administratia Sector 4 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S4 X, **pentru TVA în suma de X lei.**

2. Respingerea, in parte ca neintemeiata a contestatiei formulate de X împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X, emisa de Administratia Sector 4 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S4 X, **pentru impozit pe profit în suma de X lei.**

3. Constatarea necompetenței materiale a Serviciului Soluționare Contestații 1 din cadrul D.G.R.F.P. București privind contestația depusă de X împotriva Dispoziției privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. X si a Procesului verbal nr. X emise de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 4 a Finantelor Publice și transmite dosarul contestației pentru acest capăt de cerere organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.